

EURÓPAI PARLAMENT

2009 - 2014

Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság

2011/XXXX(INI)

15.2.2011

JELENTÉSTERVEZET

a KAP jövője 2020-ig: az élelmezési, a természetes erőforrásokat érintő és a területi kihívások kezelése
(2011/XXXX(INI))

Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság

Előadó: Albert Deß

PR_INI

TARTALOMJEGYZÉK

Oldal

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY3

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY

A KAP jövője 2020-ig: az élelmezési, a természetes erőforrásokat érintő és a területi kihívások kezelése (2011/XXXX(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság „A KAP jövője 2020-ig: az élelmezési, a természetes erőforrásokat érintő és a területi kihívások kezelése” című közleményére (COM(2010)0672),
- tekintettel arra, hogy a közös agrárpolitika a III. cím 294. cikke, és különösen a 43. cikk (2) bekezdése alapján a rendes jogalkotási eljárás keretében kerül meghatározásra,
- tekintettel a közös agrárpolitika állapotfelmérésére,
- tekintettel a közös agrárpolitika finanszírozásáról szóló 1290/2005/EK rendeletre¹,
- tekintettel az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból (EMVA) nyújtandó vidékfejlesztési támogatásról szóló 1698/2005/EK rendeletre²,
- tekintettel a vidékfejlesztésre vonatkozó közösségi stratégiai iránymutatásokról szóló 2006/144/EK³ és 2009/61/EK⁴ tanácsi határozatokra,
- tekintettel a mezőgazdasági piacok közös szervezésének létrehozásáról szóló 1234/2007/EK rendeletre⁵,
- tekintettel a mezőgazdasági termelők részére meghatározott közvetlen támogatási rendszerek szabályairól szóló 73/2009/EK rendeletre⁶,
- tekintettel a közös agrárpolitika 2013 utáni jövőjéről szóló, 2010. július 8-i állásfoglalására⁷,
- tekintettel az EU mezőgazdaságáról és a nemzetközi kereskedelemről szóló, 2011. március x-i állásfoglalására⁸,
- tekintettel „Az EU-ban tapasztalható fehérjehiány: mi a megoldás e régóta fennálló problémára?” című, 2011. március x-i állásfoglalására⁹,
- tekintettel a nők mezőgazdaságban és a vidéki területeken betöltött szerepéről szóló, 2011.

¹ HL L 209., 2005.8.11.

² HL L 277., 2005.10.21.

³ HL L 55., 2006.2.25.

⁴ HL L 30., 2009.1.31.

⁵ HL L 299., 2007.11.16.

⁶ HL L 30., 2009.1.31. és HL L 43., 2010.2.18.

⁷ Elfogadott szövegek, P7_TA(2010)0286.

⁸ A hivatkozásokat a plenáris ülésen történő szavazás után illesztik be.

⁹ A hivatkozásokat a plenáris ülésen történő szavazás után illesztik be.

április x-i állásfoglalására¹,

- tekintettel az élelmezésbiztonsággal összefüggésben a mezőgazdaság stratégiai ágazatként történő elismeréséről szóló, 2011. január 18-i állásfoglalására²,
 - tekintettel a gazdálkodók igazságos jövedelméről és az élelmiszer-ellátási lánc hatékonyabb európai működéséről szóló, 2010. szeptember 7-i állásfoglalására³,
 - tekintettel az EU 2020-ról szóló, 2010. június 16-i állásfoglalására⁴,
 - tekintettel a KAP egyszerűsítéséről szóló, 2010. május 18-i állásfoglalására⁵,
 - tekintettel a „Gazdálkodás a hátrányos természeti adottságokkal rendelkező területeken: állapotfelmérés” című, 2010. május 5-i állásfoglalására⁶,
 - tekintettel az EU mezőgazdaságáról és az éghajlatváltozásról szóló, 2010. május 5-i állásfoglalására⁷,
 - tekintettel „A mezőgazdasági termékekre vonatkozó minőségpolitika: a követendő stratégia kérdése” című, 2010. március 25-i állásfoglalására⁸,
 - tekintettel az új tagállamok közös agrárpolitikába történő integrációjáról szóló, 2007. március 29-i állásfoglalására⁹,
 - tekintettel eljárási szabályzatának 48. cikkére,
 - tekintettel a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság jelentésére, valamint a Költségvetési Bizottság és a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság véleményére (A7 0000/2011),
- A. mivel a fenntartható, termelékeny és versenyképes európai mezőgazdaság jelentősen hozzájárul az Európa 2020 stratégiához, valamint az olyan új politikai kihívásokkal való megbirkózáshoz, mint például az élelmezésbiztonság, az energiaellátás és az ipari nyersanyagokkal való ellátás biztonsága, az éghajlatváltozás, a környezetvédelem és a biodiverzitás, az egészségügy és az EU-n belüli demográfiai változás, és mivel ennek kapcsán figyelembe kell venni a Lisszaboni Szerződés után kialakult helyzetet,
- B. mivel a biztonságos élelmiszer-ellátás továbbra is a mezőgazdaság feladata marad, nemcsak az EU-ban, hanem világszerte, különösen a fejlődő országokban, mivel a világ népessége az FAO becslései szerint 2050-re 7 milliárdról 9 milliárdra emelkedik, és az élelmiszer iránti kereslet 2050-ig akár meg is kétszereződhet,

¹ A hivatkozásokat a plenáris ülésen történő szavazás után illesztik be.

² Elfogadott szövegek, [P7_TA\(2011\)0006](#)

³ Elfogadott szövegek, [P7_TA\(2010\)0302](#).

⁴ Elfogadott szövegek, [P7_TA\(2010\)0223](#).

⁵ Elfogadott szövegek, [P7_TA\(2010\)0172](#).

⁶ Elfogadott szövegek, [P7_TA\(2010\)0132](#).

⁷ Elfogadott szövegek, [P7_TA\(2010\)0131](#).

⁸ Elfogadott szövegek, [P7_TA\(2010\)0088](#).

⁹ HL C 27E., 2008.1.31., 240. o.

- C. mivel a KAP 2003-as reformja és az agrárpolitika 2008-as állapotfelmérése világosan növelte a KAP átláthatóságát és eredményességét, valamint a mezőgazdasági termelők saját felelősségét és piacorientáltságát; mivel e folyamatot folytatni kell, ugyanakkor viszont jelentősen tovább kell egyszerűsíteni a KAP igazgatását a mezőgazdasági termelők és a közigazgatási szervek tehermentesítése érdekében,
- D. mivel az Európai Parlament kitart a többfunkciós és a minden területet lefedő mezőgazdaság koncepciója mellett, és a közös agrárpolitika 2013 utáni jövőjéről szóló, 2010. július 8-i állásfoglalásában már lefektette a fenntartható mezőgazdaság alapkövét,
- E. mivel az agrárágazatban a konkrét kihívások alapján célzott intézkedésekre van szükség, amelyek a bővítésre is tekintettel figyelembe veszik az EU-27 sajátos helyzetét,
- F. mivel az Európai Uniónak a jövőben is elegendő eszközre van szüksége ahhoz, hogy intézkedni tudjon a mezőgazdasági ágazatban bekövetkező piaci és ellátási válságok, valamint piaci és áringadozások megelőzése érdekében,
- G. mivel alapvetően támogatni kell az általános célok – különösen a fogyasztó-, környezet-, éghajlat- és állatvédelmi célok és a területi kohézió céljának – a KAP-ba való beépítését, de ez nem veszélyeztetheti az európai mezőgazdasági termelők versenyképességét,
- H. mivel a mezőgazdasági termelőknek az agrárpiacon gyors átalakulása és sok új, nagy fontosságú kihívás (pl. EU 2020) által jellemzett időszakban égető szükségük van megbízhatóságra, különösen a pénzügyi keretrel szemben, és az Európai Parlament már kérte, hogy legalább a KAP keretében felhasználható, a 2013. évi költségvetésben szereplő összegek maradjanak meg a következő pénzügyi programozási időszakban is,
- I. mivel a KAP-kiadások aránya az EU költségvetésében az 1985-ös, közel 75%-hoz képest 2013-ra előreláthatólag 39,3%-ra fog csökkenni; mivel a KAP mint az egyik legrégebbi és az egyetlen közösségivé vált uniós szakpolitika az EU GDP-jének kevesebb mint 0,5%-át teszi ki, míg a közkiadások a GDP több mint 50%-át,
- J. mivel az Európai Parlament már többször felszólalt a KAP nemzeti hatáskörbe való visszahelyezése és a társfinanszírozás kiterjesztése ellen, amely hátrányosan érintené a tisztességes versenyt az EU belső piacán, és így a közvetlen kifizetések teljes mértékben az EU költségvetéséből történő finanszírozása mellett lép fel,
- K. mivel a KAP kétpilléres rendszerét meg kell őrizni,
- L. mivel a mezőgazdasági termelőket a közvetlen kifizetésekkel nem szabad megkülönböztetni az üzem mérete és társasági formája alapján; nem zárja ki ugyanakkor a mezőgazdasági kistermelők alapvető támogatásának bevezetését,
- M. mivel hatékony intézkedésekre van szükség, amelyek biztosítják az élelmiszerlánc nyereségeinek tisztességes és igazságos elosztását,
- N. mivel a mezőgazdasági termelők egy főre jutó reáljövédelme drámaian csökkent az elmúlt két évben, és a folyamatos visszaesés miatt időközben már a közel 15 évvel ezelőtti, a reformfolyamat kezdetén fennálló szinten áll,

- O. mivel a kereskedelmi rendszereket a világgazdaság egyre erősödő összefonódása kapcsán a multilaterális tárgyalások keretében egyre inkább liberalizálják (dohai forduló), és a harmadik országokból érkező import esetében a környezetvédelmi, állatvédelmi, növény-egészségügyi és fogyasztóvédelmi normákat az EU szintjére kellene emelni, és figyelembe kellene venni a szociális minimumszabványokat,
- P. mivel a vidékfejlesztés a KAP fontos eszköze, és az új programokban még fokozottabban figyelembe kell venni a vidékfejlesztés és a mezőgazdasági termelők kiemelt céljait (foglalkoztatás, agrárkörnyezet, víz, éghajlatváltozás, innováció és képzés),
1. üdvözli az agrárpolitika reformjáról szóló bizottsági közleményt, kéri viszont, hogy az ebből következő alapelvek váljanak a jogalkotási javaslatok részévé;
 2. elutasítja az 1. pillér teljes költségvetésének és a 2020-ig tartó időszakra a tagállamok közti elosztásának elszigetelt megvitatását, és a KAP 1. és 2. pillére által előirányzott eszközök egységes kezelését kéri;
 3. kéri, hogy az EU agrárköltségvetése a következő pénzügyi időszakban legalább ugyanannyi maradjon, mint 2013-ban; hangsúlyozza, hogy a KAP új feladatainak terjedelme döntően a többéves pénzügyi keretben szereplő pénzügyi juttatás függvényében dől el;
 4. kéri a fenntartható és versenyképes mezőgazdaság koncepciójának megőrzését, amely megőrzi az egyes ágazatok és termelőegységek sajátos jellegét, amelyek feladata a lakosság ellátása biztonságos és egészséges élelmiszerekkel, elégséges mennyiségben és megfelelő áron, valamint a nyersanyagellátás biztosítása a teljesítőképes európai feldolgozóipar számára; kéri ezenkívül, hogy az EU vállaljon fontos szerepet a nemzetközi állatvédelmi és növény-egészségügyi szabályok kialakításában, amelyeket a harmadik országokból érkező valamennyi import esetében alkalmazni kell (külső minőségvédelem);
 5. úgy véli, hogy az egyszerűsítést már a jövő KAP-ja alapkoncepciójának kialakításakor el kell kezdeni, és hogy egyértelmű jogalapokra van szükség, amelyeket idejében elő kell terjeszteni, és amelyek biztosítják az egységes értelmezést;

Közvetlen kifizetések

6. rámutat arra, hogy a termeléstől függetlenített közvetlen kifizetések hozzájárulnak a piacon nem, vagy csak aránytalanul magas költségen elérhető közjavak hozzáférhetővé tételéhez, a mezőgazdasági termelők jövedelmeinek stabilizálásához és a mezőgazdasági termelők piac- és áringadozások kockázataival szembeni hatékonyabb védelméhez;
7. ezért az elkerülhetetlen piaci ingadozásokra való tekintettel a jövőben is feltétlenül szükségesnek tartja a közvetlen kifizetéseket mint alapvető jövedelemtámogatást és a piac által nem megfelelően ellentételezett szolgáltatások kompenzációját, tekintettel a nagyon magas európai környezet- és állatvédelmi, valamint szociális normákra;
8. kéri, hogy az 1. pillér továbbra is erős és jól finanszírozott legyen;

9. a KAP-eszközök igazságos elosztását kéri az 1. és a 2. pillér, a tagállamok és az egyes tagállamokon belül a mezőgazdasági termelők között; elutasítja a nagyobb töréseket ezen eszközök tagállamok közti elosztása során; központi célnak tekinti a mezőgazdaság és az üzemek sokszínűségének megőrzését az EU-ban, és ezért a tagállamok sajátos keretfeltételeinek figyelembe vétele mellett foglal állást; emiatt elutasítja az EU-szerte egységes, átalányösszegű közvetlen fizetést;
10. olyan egységes támogatási rendszer mellett foglal állást, amely a közvetlen kifizetések EU-szerte igazságos elosztása érdekében bizonyos újraelosztást von maga után; azt javasolja, hogy ennek során minden tagállam a közvetlen kifizetések uniós átlagának legalább kétharmadát kapja; a mihamarabbi megvalósítás mellett foglal állást;
11. az egyes üzemekre vonatkozó közvetlen kifizetések során a múltbeli és egyéni referenciaértékek elhagyása mellett érvel, és azt kéri, hogy a következő pénzügyi időszakban a függetlenített kifizetések esetében térjenek át a területalapú, egységes regionális vagy nemzeti támogatásra; felismeri azonban, hogy az egyes tagállamokban nagyon eltérő helyzet áll fenn, ami regionális alapon meghatározott különleges intézkedéseket igényel;
12. úgy véli, hogy azokat a tagállamokat, amelyek jelenleg az egyszerűsített területalapú támogatások rendszerét (SAPS) alkalmazzák, kifizetési igényekkel át kellene vezetni az egységes támogatási rendszerbe; az átálláshoz támogatás rendelkezésre bocsátását kéri;
13. hangsúlyozza a tagállamok által tetszés szerint meghatározható, elégséges alaptámogatás szükségességét a mezőgazdasági kistermelők részére azokban a tagállamokban, ahol ezek a gazdaságok hozzájárulnak a vidékfejlesztés stabilizálásához; kéri, hogy a szubszidiaritás elve szerint ezek a tagállamok dönthessenek arról, hogy a közvetlen kifizetéseknek az új támogatási rendszerbe beépítendő milyen százalékarányát bocsátják mezőgazdasági kistermelőik rendelkezésére; hangsúlyozza azonban, hogy ennek nem szabad akadályoznia a szükséges szerkezetváltást;
14. kéri a közvetlen kifizetések rendszerének további egyszerűsítését, így például a nem aktivált támogatási jogosultságok átruházására vonatkozó szabályok egyszerűsítését, a minimális összegű támogatási jogosultságok összevonását, a nemzeti tartalékra vonatkozó szabályok egyszerűsítését és ennek kapcsán a fiatal mezőgazdasági termelők fokozott előtérbe helyezését, vagy az egységes regionális/nemzeti területalapú támogatásra való áttéréstől függően a tartalék csökkentését, a szarvasmarhák kézzel írt nyilvántartásának megszüntetését, hatékony és bürokrácia mentes ellenőrzőrendszer kialakítását mindkét pillérben, valamint egységes szankciókat; úgy véli, hogy a bizonyíthatóan jól működő igazgatási rendszereket az előírt ellenőrzési szintet illetően kedvezően figyelembe kellene venni;
15. úgy véli, hogy a függetlenítés jól bevált, mert nagyobb jövedelmi hatást vált ki és nagyobb döntési szabadságot biztosít a mezőgazdasági termelőknek, valamint a KAP is leegyszerűsödött általa, és azt kéri, hogy ez alapvetően az anyatehenekre és juhokra vonatkozó támogatásokra is legyen érvényes; elismeri azonban, hogy bizonyos ágazatokban és régiókban, például a hegyvidéki régiókban, ahol nincs alternatívája a viszonylag munkaintenzív állattartásnak, jelentős gazdasági és környezetpolitikai hátrányok veszélye állhat fenn, amelyek nem egyeztethetők össze a Szerződés céljaival;

ezért elismeri, hogy a termeléstől függő támogatás erősen korlátozott keretek között, behatárolt ideig még 2013 után is indokolt lehet;

16. anélkül, hogy megkérdőjelezné a KAP 2008-as állapotfelmérésének eredményeit, kéri, hogy a 73/2009/EK rendelet 68. cikkében meghatározott eszközöket elsősorban a területi koherenciával és az egyes ágazatok erősítésével kapcsolatos intézkedésekre fordítsák, különösen a kulcsfontosságú mezőgazdasági területek (pl. tejágazat, juhtenyésztés, anyatehenek) szerkezeti átalakítását és erősítését szolgáló intézkedésekre, területalapú környezeti intézkedésekre (pl. biogazdálkodás), amelyeket a 2. pillér eddig nem tartalmazott; úgy véli, hogy a 68. cikk keretében biztosított költségvetés a hatásvizsgálat eredményeinek függvényében a közvetlen kifizetések legfeljebb 10%-át foglalhatja magában;
17. megállapítja, hogy az Európai Unióban található mezőgazdasági üzemek struktúrája a méretet, a munkaszervezést és a jogi formát tekintve történelmi okokból kifolyólag nagyon sokszínű; tisztában van azzal, hogy a közvetlen kifizetések a múltbeli referenciaértékektől eltávolodva átalakulnak területalapú kifizetésekké, és a közjavak rendelkezésre bocsátása a mezőgazdasági üzemek méretétől függetlenül történik; emiatt elutasítja az egyes üzemi formákat diszkrimináló intézkedéseket;
18. felszólítja a Bizottságot, hogy 2016. június 30-ig terjesszen elő egy jelentést, amelyben átfogóan ismerteti, hogy az európai állattartás a multifunkcionalitás és regionális szempontok tekintetében (hegyvidéki területek, skandináv régiók, legkülső területek stb.) hogyan biztosítható hosszú távon, és amely azzal a kérdéssel is foglalkozik, hogy a KAP céljai mennyiben valósíthatók meg hatékonyabban és célzottabban a termeléstől függetlenített közvetett támogatások, például az extenzív gyepterületekre vagy legelőkre nyújtott támogatások révén;
19. úgy véli, hogy közvetlen kifizetéseket kizárólag aktív mezőgazdasági termelők részére kellene folyósítani; ennek kapcsán tudatában van annak, hogy a függetlenített közvetlen kifizetések rendszerében minden olyan mezőgazdasági termelőnek, aki mezőgazdasági területeket használ termelésre vagy gondoz, hogy fenntartsa azok mezőgazdasági és ökológiai szempontból jó állapotát, közvetlen kifizetésekben kellene részesülnie; ezért arra kéri a Bizottságot, hogy dolgozza ki az aktív mezőgazdasági termelő fogalommeghatározását, amelyet a tagállamok további igazgatási ráfordítás nélkül adminisztrálhatnak, annak biztosítása mellett, hogy a hagyományos mezőgazdasági tevékenységek (fő-, mellék- és kiegészítő keresetként) aktív mezőgazdasági tevékenységnek számítsanak;

A természeti erőforrások védelme és a környezetpolitikai elem

20. úgy véli, hogy a fenntartható mezőgazdasághoz hozzá tartozik a természeti erőforrások jobb védelme, amelynek során külön támogatják a – már sok környezetvédelmi intézkedés által teljesített – feltételeesség által támasztott követelményeken túlmenő, többéves alkalmazásokra irányuló környezetpolitikai intézkedéseket, miáltal nagyobb környezeti előnyök érhetők el;
21. úgy véli, hogy a természeti erőforrások védelmét közvetlenül össze kellene kötni a közvetlen kifizetésekkel, hogy ezek a környezetvédelmi célok a lehető legnagyobb körben

alkalmazást nyerjenek, anélkül hogy az első pillérben új bürokratikus környezeti követelményeket kelljen bevezetni; úgy véli továbbá, hogy a költségeket és a jövedelemkiesést az átalányként kifizetett jövedelemtámogatásnak kell fedeznie, mint az 1. pillér kiegészítő nemzeti támogatáson alapuló modelljében;

22. ezért úgy véli, hogy az esetleges környezetpolitikai előnyöket jobban és célzottabban érhetik el a tagállamok a 2. pillér intézkedéseinek keresztül, amelyek ideális esetben a meglévő agrár-környezetvédelmi intézkedésekre épülnek, vagy olyan intézkedéseket egészítenek ki, amelyek tekintettel vannak a tagállamok éghajlati és földrajzi különbségeire; rámutat arra, hogy a természeti erőforrások védelmére irányuló, 100%-ban az EU által finanszírozott programokat egy a 2. pillérhez tartozó, területalapú intézkedések rangsorolást tartalmazó katalógusa alapján, az EU egészére kiterjedően kellene megvalósítani, különösen az éghajlat, a környezetvédelem és az innováció területein (1. melléklet); abban látja az 1. pillér közvetlen kifizetéseinek kizöldítését, hogy az EU-ban a közvetlen kifizetések minden kedvezményezettje köteles legalább két területalapú, természeti erőforrások védelmére irányuló programot végrehajtani ahhoz, hogy megkaphassa a mezőgazdasági üzemekre nyújtott teljes támogatást; úgy véli, hogy az ezekhez az intézkedésekhez kapcsolódó adminisztratív terhek minimalizálhatók, ha azokat a meglévő agrár-környezetvédelmi programok rendszere alapján bonyolítják le, elkerülve ezzel a kettős ellenőrzéseket, valamint a további igénylési és igazgatási eljárásokat;
23. kéri a zöldítésre szánt eszközök fenntartását a közvetlen kifizetések kedvezményezettjei számára, és hogy ezek csak a zöldítés keretében legyenek kifizethetők;
24. meglátása szerint ez a modell jelentős mértékben hozzájárul a közvetlen kifizetési rendszer egyszerűsítéséhez és az új, kötelező érvényű környezetvédelmi célok eléréséhez; rámutat arra, hogy ezzel a modellel a jelenlegi ellenőrzési rátát és ellenőrzési kapacitást nem kell erősíteni, mivel hagyatkozni lehet a meglévő ellenőrzésekre, és hogy a 2. pillér részét képező ellenőrzések összekapcsolhatók az alap- és a további program esetében; egyben úgy ítéli meg, hogy nem szükséges új fizetési rendszerek és új szankciós mechanizmusok bevezetése;
25. tudatában van annak, hogy ezen környezetpolitikai elemek támogatásához az 1. pillérből származó eszközöket kellene felhasználni (mint a top-up modell esetében); ugyanakkor fellép annak érdekében, hogy azok a tagállamok, amelyekben a közvetlen kifizetések nem érik el az uniós átlagot, lehetőséget kapjanak arra, hogy a támogatás választható módon részfinanszírozásként az 1. pillérből vagy teljes mértékben a 2. pillérből történjen; rámutat arra, hogy tagállamok kötelesek a finanszírozással kapcsolatos döntésüket 2013. július 31-ig bejelenteni a Bizottságnak; rámutat arra, hogy az egyes tagállamok modulációjából származó eszközöket kellene beállítani;
26. támogatja a 2. pillérben a természeti hátrányok kiegyenlítését, és elutasítja az ezzel járó igazgatási terheken alapuló kiegészítő kifizetést az 1. pillérben;

Egyéb kötelezettségek betartása (feltételelesség) és egyszerűsítés

27. úgy véli, hogy a közvetlen kifizetések már nem igazolhatók a feltételelesség nélkül, és emiatt a feltételelesség rendszerét a közvetlen kifizetések minden kedvezményezettjére

alkalmazni kell¹;

28. mivel a közvetlen kifizetések nagyobb mértékben összpontosulnak a természeti erőforrások védelmére és a környezetvédelmi intézkedésekre, kéri a feltételelesség hatályának jelentős szűkítését; felszólítja a Bizottságot, hogy tegyen jelentős előrelépéseket az ellenőrzési előírások egyszerűsítése és harmonizációja terén;
29. úgy véli, hogy a feltételelességnek az alapvető és elismert normák ellenőrzésére és az olyan normák ellenőrzésére kellene korlátozódnia, amelyek szoros kapcsolatban állnak a mezőgazdasági ágazattal, és módszeres ellenőrzésekkel megvizsgálhatók;
30. kéri, hogy szüntessék meg az állattartás feltételelesség miatti aránytalan terhelését, és különösen kéri egyes higiéniai és állatmegjelölési normák kritikus megvizsgálását;
31. tekintettel a megváltozott környezeti és termelési feltételekre (éghajlatváltozás, biomassza), elképzelhetőnek tartja a jó mezőgazdasági és ökológiai állapot fenntartására vonatkozó követelmények mérsékelt kiigazítását, amennyiben biztosított, hogy az új követelményeket Európa-szerte összehasonlítható módon hajtják végre;

Piaci eszközök és biztonsági háló

32. úgy véli, hogy meg kell tartani a KAP általános piacorientságát, mindeközben megőrizve a piacsabályozási eszközök általános rendszerét;
33. úgy véli, hogy az állapotfelmérés elveit továbbra is követni kellene, mivel ezek a meglévő piaci eszközök biztonsági hálóként is jól beváltak; úgy véli, hogy ezeket a piaci intézkedéseket és különösen az intervenciót csak árválságok és esetleges piaci zavarok esetén kellene bevetni biztonsági hálóként;
34. úgy véli, hogy a várható környezeti, éghajlati és járványveszélyekre, valamint a nagy agrárpiacon áringadozásokra tekintettel feltétlenül szükség van kiegészítő, az egyes üzemek sajátosságait figyelembe vevő kockázati tartalomra;
35. rámutat arra, hogy minden kockázatbiztosítás alapját a piacorientsált termelés és a közvetlen kifizetések alkotják, és hogy a megfelelő kockázatbiztosítás alapvetően a mezőgazdasági termelők felelőssége; ebben az összefüggésben támogatja a tagállamokat abban, hogy bocsássonak a mezőgazdasági termelők rendelkezésére nemzeti kockázatbiztosítási eszközöket;
36. úgy véli, hogy egy magánraktározásból, állami intervencióból, piaci zavar ellen ható eszközökből és egy vészáradékból álló többlépcsős biztonsági rendszer hozná a lehető legnagyobb hasznot; kéri, hogy meghatározott idejű piaci zavar esetén a magánraktározás és az állami intervenció legyen megengedett bizonyos ágazatokban; ezenkívül kéri egy minden ágazatra kiterjedő piaci zavar ellen ható eszköz és egy vészáradék megszilárdítását, amelyek lehetővé teszik a Bizottság számára, hogy bizonyos feltételek

¹ elképzelhetőnek tartja, hogy a zöldítés, amely egyrészt az egyszerűsítést is célozza, és ugyanakkor szükségtelenné teszi a támogatások átcsoportosítását, egy újonnan kialakításra kerülő ökoteljesítési rendszeren keresztül is megvalósítható lenne, amely átveszi a 2. pillér részét képező alaprogramokat, úgymint a környezetvédelmet és az állatvédelmet, és felváltja a meglévő feltételelességi rendszert;

mellett, válsághelyzetekben korlátozott ideig a meglévő eszközökön túlmenően is fel tudjon lépni;

37. úgy véli, hogy a fent leírt eszközök alkalmazását az uniós jogalkotó politikai megítéléséhez kell kötni;
38. úgy véli, hogy mivel az egyes ágazatokban teljesen eltérőek a feltételek, a horizontális megközelítések helyett a differenciált ágazati megoldásokat kellene előnyben részesíteni;
39. továbbra is támogatja a Bizottság javaslatát, amely szerint az intervenció küszöböt a piaci értékesítésre szánt növények esetében nullára kell csökkenteni, és csupán a búza esetében kell egy – adott esetben csökkentett mértékű – intervenció küszöböt megtartani;
40. úgy véli, hogy az egyre növekvő kockázatok miatt magán biztosítási rendszereket, így például többféle kárveszélyre kötött biztosításokat kell kialakítani; tudatában van annak, hogy ez nehezen valósítható meg a közszféra (EU és tagállamok) finanszírozásban való részvétele nélkül; támogatja az EU egészére kiterjedő és WTO-konform keretfeltételek meghatározását annak biztosítása érdekében, hogy a tagállamok közötti verseny ne torzulhasson; elutasítja azonban az EU egészére érvényes biztosítási rendszerek bevezetését;
41. sokkal inkább úgy véli, hogy ezeknek az intézkedéseknek a támogatását az 1. pillérben az egyes tagállamok (jelenlegi 69. cikk) fennálló pénzügyi felső határain belül, fakultatívan kell megoldani, és hogy a tagállamoknak meg kell adni a lehetőséget arra, hogy a nemzeti és regionális követelmények alapján egyelőre a közvetlen kifizetések 2%-áig használhassanak fel eszközöket kockázatkezelési, valamint stabilizációs és megelőző intézkedésekre; úgy véli, hogy indokolt esetekben a tagállamoknak lehetőségük van arra, hogy nemzeti forrásokból további eszközöket bocsáthassanak rendelkezésre;
42. felszólítja a Bizottságot annak megvizsgálására, hogy a termelői közösségeket és az ágazati egyesületeket ki lehet-e bővíteni valamennyi termelési ágra, és be lehet-e kapcsolni a kockázatmegelőzési rendszerekbe;
43. ezért úgy véli, hogy a Bizottságnak közös szabályokat kell kidolgoznia a kockázatkezelési rendszerek tagállamok általi támogatására, adott esetben az egységes piaci rendtartás közösségi szabályozása által, a versenyt és a kereskedelmet torzító hatások lehető legteljesebb kizárása érdekében; kéri továbbá, hogy a Bizottság a kockázatkezelés bevezetését célzó minden intézkedést jelentsen be, és a jogalkotási javaslattal együtt megfelelő hatásvizsgálatot is terjesszen elő;
44. elismeri, hogy az export-visszatérítések megszüntetésére a WTO-tárgyalások keretében az EU tett ajánlatot, bár azzal a kitételrel, hogy más kereskedelmi partnerek (mindenekelőtt az USA, Kanada, Ausztrália és Új-Zéland) exporttámogatása is WTO-konform módon kerüljön kialakításra; kéri, hogy az EU is dolgozzon ki egy WTO-konform exporthitel rendszert;
45. támogatja, hogy a 2006-os cukorpiaci reformot jelenlegi formájában hosszabbítsák meg 2020-ig, hogy az azt követő időszakra kvóták nélkül is működő rendszert dolgozhassanak ki;

46. felszólítja a Bizottságot, hogy vizsgálja meg, hogy a borágazatban érvényes ültetési tilalom fennálló megszüntetését a piac várható alakulásának fényében célszerű-e fenntartani;
47. rámutat arra, hogy le kell küzdeni a mezőgazdasági nyersanyagokkal folyó spekulációt; a mezőgazdasági készletek bejelentésének egész világra kiterjedő rendszere mellett érvel, és rámutat arra, hogy mérlegelni kellene a fontos mezőgazdasági nyersanyagok készletraktározását;

Vidékfejlesztés

48. tudatában van a 2. pillér jelentőségének környezetvédelmi, modernizációs és strukturális szolgáltatásai, de a politikai célok elérése szempontjából is, amelyek a mezőgazdasági termelőknek is a javát hivatottak szolgálni; emiatt kéri, hogy a 2. pillér intézkedései legyenek célzottabbak, hogy növelhető legyen a növekedési, foglalkoztatási és éghajlati intézkedések, valamint a vidék javát szolgáló intézkedések hatékonysága; ennek során különös figyelmet kellene fordítani a fiatal mezőgazdasági termelők támogatására;
49. emiatt támogatja a tagállamok által meghatározandó, célzott intézkedések bevezetését a 2. pillérben az EU elsődleges céljainak megvalósítása érdekében (2020-as stratégia); rámutat arra, hogy ezek az intézkedések az alapprogramok mellett az 1. pillér közvetlen kifizetéseinek kizöldítését célozzák, és a 25%-os, csökkentett nemzeti társfinanszírozási szintet kellene alkalmazni;
50. ebben az összefüggésben a 2. pillérben a hátrányos helyzetű területek kompenzációs támogatásának megőrzése mellett foglal állást; úgy véli, hogy meg kell vizsgálni, hogy melyik társfinanszírozási ráta tűnik megfelelőnek; felszólítja a Bizottságot a hátrányos helyzetű területek meghatározására érvényes jelenlegi kritériumok megtartására;
51. egyidejűleg azonban azt is hangsúlyozza, hogy a vidéki területek struktúrája az egyes tagállamokban nagyon eltérő, és emiatt különböző intézkedéseket igényelnek; emiatt rugalmasságot kér a tagállamok számára, hogy önkéntes intézkedéseket hozhassanak, amelyek társfinanszírozási szintjének a jelenleg érvényes szintekhez kellene igazodnia;
52. emellett emel szót, hogy a tagállamok számára különös jelentőséggel bíró intézkedések esetében a 2. pillérben legyen lehetséges a nemzeti finanszírozás 25%-os fakultatív kiegészítése (top-up);
53. kéri a 2. pillér eszközeinek elosztása során a drasztikus változtatások elkerülését, mert a tagállamok a pénzeszközök területén tervezhetőséget és folyamatosságot igényelnek;
54. támogatja, hogy a nemzeti társfinanszírozásnak ne kelljen feltétlenül állami eszközökből származnia; úgy véli, hogy bármely nemzeti társfinanszírozásnak legalább 10%-ban állami eszközökből kell származnia;
55. a feltételeességre vonatkozó előírások egyszerűsítését és felülvizsgálatát kéri a 2. pillérben, szükségesnek tartja a jelenlegi mutatórendszer egyszerűsítését, és kritikus jelentőségűnek tartja a kvantitatív célok bevezetését;

56. üdvözli az uniós alapok fokozottabb uniós szintű koordinációját; mindazonáltal kiáll az alapok politikailag önálló eszközként történő megtartása mellett;

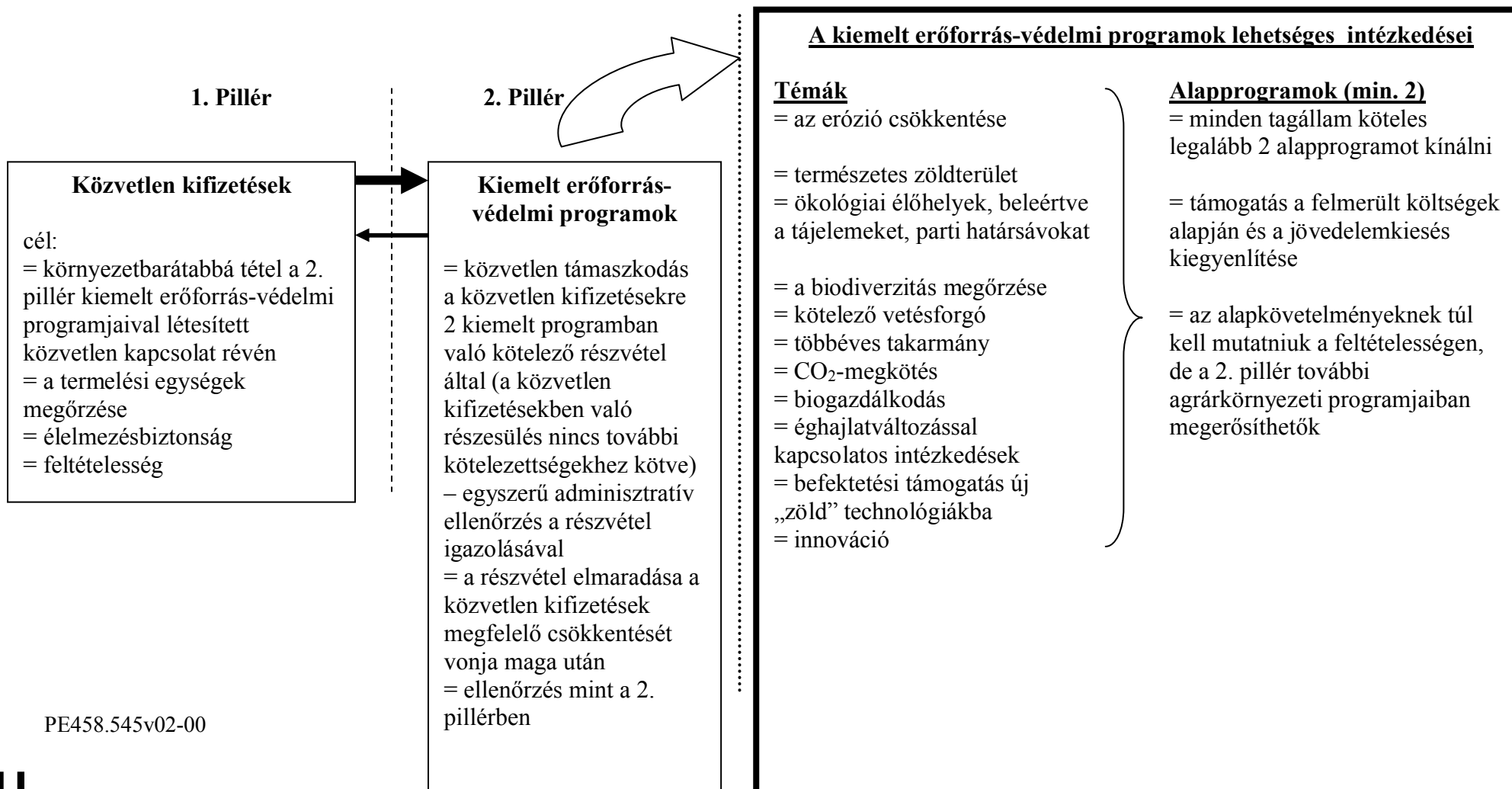
Egyéb

57. rámutat arra, hogy a mezőgazdasági üzemek nemzeti adójoga területén sok a tennivaló az adóterhek egyenletesebb évenkénti elosztása érdekében;

58. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.

A környezetbarátabbá tétel lehetőségei

I. MELLÉKLET

PE458.545v02-00